

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: تی یری میسان
برگردان از: سیلویا بیژن-یان-Bejanian Sylvia
۲۶ اپریل ۲۰۱۹

تی یری میسان

غرب اجازه ساخت راه آهن خلیج فارس به مدیترانه را خواهد داد؟

در حالی که ایالات متحده به طور تعمدی شرایط بروز قحطی را در کوریای شمالی، سپس سودان، تونس و یمن ایجاد کرده ، هم اکنون قصد دارد سوریه را در چنین شرایطی قرار دهد . اقتصاد سوریه پس از جنگ خانمان سوز و جنگ عراق فروپاشید. دو پروژه راه آهن در حال رقابت با یکدیگر می باشند : اولی برای توسعه منطقه و دیگری برای تقسیم آن . آیا غرب قصد دارد از صفت انسانی برخوردار باشد ، و یا هم چنان به رویای سلطه گری خود ادامه می دهد ؟

ولترشیکه | دمشق (سوریه) | ۲۵ اپریل ۲۰۱۹

برای باز سازی ، سوریه تنها می تواند به خود اتکاء کند ، چرا که تمام کسانی که صدها میلیارد دالر برای تخریب آن هزینه نمودند ، اکنون حاضر به پرداخت کمترین پولی برای باز سازی آن نمی باشند .

در چنین شرایطی، آینده این کشور باید با گذشته خود گره بخورد. به زمانی باز گردد که راه گذر اجباری اقیانوس هند به بحیره مدیترانه بوده است. در دوران عتیق، جاده ابریشم از پایتخت باستانی چین به انطاکیه و تیر منتهی می شده. این جاده تنها محل گذر کالا از شهری به شهری نبوده بلکه مبادلات فرهنگی و فلسفی چین را به آسیا و دین اسلام را به چین منتقل ساخته. زبان مشترکی نیز در این مسیر به کار می رفته. پس از آن سوریه به صورت مسیر انتقال اقیانوس هند به بحیره مدیترانه باقی ماند و تا زمان ایجاد تنگه سونز این کشور توانست از موقعیت اقتصادی ممتازی بهره مند گردد.

پروژه راه آهنی که بندر خرمشهر ایران را در مرز عراق، به بندر بصره سوریه از مسیر بغداد میسر می سازد، نازگی ندارد. این پروژه قبل از جنگ، به هنگام وجود بازار مشترک میان ترکیه-ایران و سوریه نیز وجود داشت. اما، مسیرهای آن به طور سیستماتیک از سوی مزدوران متحد غربی دستخوش خراب کاری هائی گردید که باعث خارج شدن قطارها از ریل و کشته شدن مسافران و پرسنل قطار شد.

به این ترتیب، بسیاری از طراحان جنگ - به خصوص انگلستان - از فعالیت های اقتصادی سوریه جلوگیری می کردند. این رفتار خاص استعمارگران بریتانیائی بوده است، تا کشورهای استعمار شده به طور دائم وابسته به آنها بمانند.

به طور مثال، زمانی که هند، مهمترین تولید کننده پنبه در جهان بود، لندن نگذاشت تولیدات این کشور متوقف گردد، اما اجازه نخ ریسی را به آن نداد و کلیه پارچه های پنبه ئی تنها در انگلستان تولید می شد. به این جهت ماهاتما گاندی، برای مقابله با این موضوع، با دستگاه نخ ریسی نخ تولید کرد و در تمام کشور هند آن را ترویج داد.

ایالات متحده هم اکنون مخالف پروژه راه آهن سوریه می باشد، با این بهانه که سلاح های سنگین از ایران به لبنان منتقل نگردد. اما، مایک پمپئو در ماه گذشته اعلام کرد هدف واشنگتن از مخالفت با این پروژه، به تأخیر انداختن استخراج گاز و نفت سوریه می باشد تا بتواند نفت شیل خود را به فروش برساند (این در حالی است که نفت شل، بنا بر برآورد آژانس بین المللی انرژی، از سال ۲۰۲۳ به سرعت کاهش خواهد یافت).

در ماه اپریل سال ۲۰۱۷، سپس در ماه نومبر گذشته، اسرائیل پیشنهاد ساخت راه آهن دیگری را داد. به نظر می رسد کاتز، وزیر اطلاعات و حمل و نقل اسرائیل، توانسته توافق کشورهای اردن، عربستان سعودی و امارات عربی و عمان را دست آورد. فرستاده ویژه ایالات متحده جیسون گرینبالد نیز پیشنهاد داده تا پروژه اسرائیلی در طرح معامله قرن گنجانده شود.

میزان کالاهائی که از این دو مسیر می توانند حمل شوند، به طور کامل در موازات یک دیگر قرار دارند، هر چند تل آویو بنا بر سرشت خود حاضر به همکاری نخواهد بود.

به نظر می رسد تنها بازندگان این پروژه اروپای غربی باشد. چرا که کالاها امروزه مشابه کالاهای دوران عتیق نیست. در گذشته اروپائیان ابریشم تولید نمی کردند و چین تنها تولید کننده این محصول بود. امروزه اروپائیان و چینی ها کالاهای یکسانی تولید می کنند. هر چند کالاهای چینی ارزانتر و کیفیت مطلوبی ندارند. اما وجود این کالاها به طور عمده باعث ایجاد رکود در صنایع اروپائی شده است. از این رو اروپائیان باید بتوانند در تبادل کالاها مقررات خاصی را وضع کنند.

منبع: AI-Watan (Syrie)